

VÅRHÄLSNINGAR

FRÅN HAMREGÅRDEN

No 84

Redaktör: Klas Gunnarsson, Hamregårdens direktor

2013

Vårnumret av Hamretidningen kommer lite sent i år, men det verkar ju våren oxå göra. Nu är dock både tidning och vår på plats: Här kan du läsa om allt som skall hända på Hamregården de närmaste månaderna (och en hel del om vad som hände för några år sedan). Vill du veta mer, går du naturligtvis in på www.hamregarden.se eller söker upp vår sida på Facebook.

Kanske någon får syn på tidningen hemma hos dig och blir nyfiken: Det är alltså viktigt att ser till att den placeras **VÄL SYNLIG!**

Har du eller någon du känner flyttat? Vi får returer i posten ibland. Hör av dig om du flyttar. Har någon du känner flyttat nyligen kan du be honom eller henne att skicka sin nya adress till Hamregården.

Du som får tidningen i brevlådan och hellre vill ha den som pdf via mejl. Meddela oss din mejladress!

www.hamregarden.se
hamregarden@bredband.net

Sommar på Hamre!

Snart är det dags för årets **HÖJDPUNKT** på Hamre, våra sommarläger!

Det är nu du får vara med och bygga vidare på gården. Det är kul att skapa Hamregården - vi har hållit på sedan 1949 och fortsätter såklart att bygga vidare och även renovera. Läs mer om Oktogonen, Staffansgården – som flyttats! - och övriga aktiviteter på sidan 2! Du kan anmäla dig till ett eller flera läger och du kan anmäla dig redan nu.

VI SES PÅ HAMREGÅRDEN

Innehåll

<i>Krönikan....</i>	2
<i>Sommar.....</i>	2
<i>Unik intervju.....</i>	3
<i>Lägerkalendern... </i>	4

Hamregårdens krönika

I dagarna ska jag till att fylla 30 år. 30 år. Det är en sådan där grej som man liksom inte hinner fundera så mycket över förrän det är dags, och det av den enkla anledningen att livet bara rullar på. Som äkta Uppsalabo har jag fötts in i en högst akademisk tillvaro där skolgången präglad mycket av ens tillvaro och när den väl är över så börjar studierna (ja, alltså de *riktiga* studierna på universitet). Några 20-poängare (ja, så var sys-temet då) för att sedan välja "rätta" utbildningen och där-efter skaffa sig ett jobb som ger någorlunda intellektuell stimulans och tillräckligt bra betalt för att vara värt att spendera 8 timmar om dagen på. Och så plötsligt är man 30. Inte längre särskilt ung som en kollega så fint upplyste mig om. Ungdomen är slut. Slut för alltid. Bara vuxen, ännu mer vuxen och äldre kvar. Då börjar man tänka tillbaka. Var det en bra ungdom man hade- den som nu är till ända? Ungdomen var, milt uttryckt en tuff period. Men det finns ett fåtal saker som har berört en ända in i själen. Som medfört att jag har vänner för livet. Kunskaper. Kännedom om såväl andlighet som storkök. Om mig själv. Om naturen. Om vackra vyer. Om hur ett kartotek ska sorteras. Om att gula backar användas till tallrikar, de blå till glas. Om hur det lagas mat till 100 personer där minst 37 % är nyblivna vegetarianer just för dagen. Att få äta rågflingebröt med röd mjölk och mörk sirap. Att få äran att "hänga" i husmorsrummet, att sedermera vara den som ÄR husmorsrummet. Att dö av skräck efter att för 50:e gången ha lyssnat till "Vaktpass 8". Att fyllas av en känsla av total inre harmoni av ljudet från klockringning 3x3. Att välja själslig, andlig och gärna svår musik. Att tända ljus. Att sjunga Amen i stämmor. Att bli lycklig av i-bord-slä-ömma händer. Att tjuvröka på stocken. Att första gången få sova i Lillstugan, Storstugan, Gasmyr och slutligen Arthurstugan. Att åka Hamrebussen med tjejerna upp för att vända ner tillbaka med killarna för åtminstone få åka till Hamre när föräldrarna har varit så urbotad dumma och tvingat med en på en resa över höstlovs-läger (hur kunde de????????). Att få prata om de viktigaste saker under ljusa sommarnätter. Att få bli skjutsad i skottkärra till Kulltjärn för att det är en självklarhet att alla ska följa med och bada. Att med ett för ändamålet specialtillverkat verktyg peta ut dubbar ur vinterdäcken för att det behövs nya sommaräck. Att åka till och övernatta i brandtornet på Pilkalampinoppi. Att bada i Lusbofallen. Att bygga staket, snickra dörrfoder, gjuta grund till en oktagon. Att veta vad en oktagon är. Att få vara konfirmand. Att se sina vänner döpas i bäcken nedanför kapellet. Att tillsammans efter en sommar som var en av de vackraste i sitt liv tåga in i kapellet barfota tillsammans med vänner som där och då var de enda vänner man någonsin haft och skulle ha. Att få växa-växa-växa. Andligt, mentalt och fysiskt. Ungdomen vara allt annat än enkel. Att vara ungdom på Hamre var dock något helt annat. Det var livet. Det vackra livet, det ljuva livet, det galna livet. Det E N D A livet. TACK Hamre. Att fylla 30 och ha haft en Hamre-ungdom bakom sig är en ynnest.

/Maria Norberg, snart 30 år och föralltid Hamrevän/

Brandbevakningstornet på Pilkalampinoppi, 645 m ö.h., som Maria skriver om är inte byggt av Hamregårdsungdomar. Däremot var det ett stående utflyktsmål på nittio-talet. (notera den lilla oktagonen på taket!)

VAD GÖR VI I SOMMAR

På Extrabyggläget för killar under Kristi himmelfärds-helgen kommer vi med Kurt Lindbergs hjälp att få Staffansgården uppbyggd på sin nya plats nedanför Östgården. Det blir en upplevelse för de som är med. Under övriga byggläger kommer vi att ordna taket och inredningen. Hur skall vår meditationsgård se ut egentligen? Det finns nya idéer! Oktagonen blir klar i sommar. Äntligen, efter ett arbete som pågått sedan 1999. Men så är det också ett imponerande bygge som innefattat många komplicerade moment – källartaket med form, armering och en gjutning som tog tio dagar, resningen av de åtta sexmeters stolparna som bär upp taket, de åtta meter långa takstolarna för övre taket och nu till slut, de specialdesignade dörrarna. Men nu återstår mindre än hälften av trägolvet och ett par skavanker som dykt upp under resans gång, samt, en läktare. Men allt detta skall vara fixat när sommaren är över.

Om du vill ge ett golvbidrag och samtidigt få ditt namn inskrivet på undersidan av en golvbräda – sänd en slant till plusgiro 647422-5 (Hamregården) Märk bidraget "Oktogolvet". Senast sista juni!

Frimurarebarnhuset fortsätter stödja Hamres upprustning. Räkna med takläggning och väggmålning även i sommar! Kul jobb när solen skiner och intressant när det regnar. Sedan finns det förstås en väldig massa stora och små jobb som måste göras för att Hamregården skall fungera och en väldig massa saker man hittar på när man inte jobbar: Finnmarksturer till Näckådalen och Hemsjön, vedkapning, badresor ned till Orsasjön, röjning i Parken, dopp i Kulltjärn, vedklyvning, köksarbete, kvällsmål från utegrillen, spökhistorier, midsommarfirande, vedstapling, spex, kompletorium, fotbollsturnering, bad i poolen, stugfest ...

Ja, du måste faktiskt komma med på ett eller flera läger i vår och sommar och vara med om allt detta! Tag med dina kompisar också – alla är välkomna!

Vi ses på Hamregården!

Integration på Hamre – och i regeringen

Uppe med tuppen (eller näst intill) var det som gällde när två unga hamrereportrar begav sig till huvudstaden. Vi ville ha extra god tid på oss att hitta rätt, vilket var smart tänkt då det visade sig att vår karta inte var fullt så lätt att förstå sig på som vi trott att den skulle vara.

Tack vare vår förståndighet anlände vi ändå en timme innan intervjun skulle börja. Väntan var inget större problem, med den vackra borggården som getts tak och blivit entréhall, för att inte tala om alla människor som gick förbi. Människor som – trots dörrvakt, ID-koll och tydliga säkerhetsåtgärder – mestadels såg ytterst normala ut och inte alls så kostymprissiga som vi halvt om halvt föreställt oss. Så småningom släpptes vi in genom slående många passerkortsskyddade dörrar och förbi en inredning som blandade gammalt och nytt. Vägen gick till integrationsministerns kontor: **Erik Ullenhag**, mannen vi kommit för att intervjua.

Efter lite småprat om vad som görs på Hamre nu för tiden frågade vi Erik om hur hans vardag ser ut och vad det innebär att vara minister.

- Det är otroligt spännande, berättar han. En jättemöjlighet. Man har makt att förändra, att påverka på riktigt.

Det ligger ju i hans jobs natur att hålla sig mest inom Sveriges gränser (med integrationen i samhället) så till skillnad från många av hans kollegor åker han inte särskilt mycket till Bryssel.

- Men jag försöker ta en dag i veckan till resor. Träffa folk i olika delar av landet.

I övrigt har han två stora möten i veckan och tillbringar mycket tid med att förbereda vad han ska säga på dem och vilka förslag som ska läggas fram.

När vi börjar prata om Hamre resonerar han sig fram till att hans första läger var antingen 85 eller 84. Ett sommarläger mellan femman och sexan var det i alla fall.

- Jag gick på Bergaskolan, där de flesta åkte upp. Men av någon anledning åkte jag upp på sommaren, tidigare än man brukar. - Jag hade varit på ett scoutläger någon gång tidigare men det var inte så kul, säger han. Hamre däremot var en omedelbar hit.

- Jag fick vara med och måla det sista på paviljongen. Det minns jag var väldigt stort när man var elva-tolv år.

Han fortsatte att åka upp aktivt på läger till och med 1990, tror han. (Det känns surrealistiskt för oss som är födda 93 och 94). På frågan varför han fortsatte åka upp efter första lägret svarar han:

- Det var otroligt meningsfullt och kul. Kombinationen av att bidra med något och bli starkare socialt. Framförallt var det en frizon från hemmiljön.

Han pratar om hur folk umgicks mellan årskullarna – och skyndar sig att tillägga att han inte skulle ha använt det

argumentet när han var tolv – och om hur det var meningsfullt att lära känna ungdomar i sexton-sjuttonårsåldern.

- I vanliga fall hade man ju alla sina kompisar i samma klass och så vidare. Umgicks med folk som var lika gamla. Så kom folk från olika bakgrund också.

Själv hade Erik en bra barndom men han minns det som viktigt att lära känna barn som hade det tuffare och att Hamre var extra bra för dem.

- Grundtanken [med Hamre] passade mig väldigt bra. Jag lärde mig att ta ansvar, det förändrade mig som person. Man lärde sig mycket, gjorde mycket nytta.

Erik berättar också om hur han lärde sig att alla har en roll på Hamre, vilket fyller en viktig funktion.

- Du ser att saker inte blir gjorda förrän du och din kompis tar ansvar för dem.

En sak Erik lärde sig var ekonomi i köket, något som säkert är mycket välbekant för alla från Hampans tid.

- Man skulle koka pasta i 15 minuter istället för 10, för då räckte det längre, minns han. Med ett skratt levererar han en anekdot om hur han och Markus Aujalay, som vunnit Sveriges Mästerkock, klantade till det i köket.

- Han och jag lagade mat. Vi tog fel på kryddmått och teskedar när vi skulle mäta peppar och det blev fel. Väldigt starkt. Men Hampan sa att det var gott. Han sa alltid att det var gott. Ingen mat fick gå till spillo. Så vi åt snällt alltihopa. Trots sådana små missar var köket Eriks favoritjobb på Hamre.

- Jag fick ansvar som hushållare ett par gånger. Det var rätt stort. Jag fick saker att rulla och maten blev anständigt god.

Det jobb han tyckte minst om var något som kallades AG, "Allmänna Göromål" som bestod av saker som blivit över till slutet av lägret och som ingen ville göra.

- Jag tyckte alltid att det regnade på de dagarna, tillägger han med ett leende.

Erik Ullenhags topp tre anledningar till att folk ska åka till Hamre:

1. Det är kul
2. Träffa personer man annars inte skulle ha umgåtts med
3. Ansvar, behandlas som vuxnare och mer som en egen individ

På Eriks hamretid höll man fortfarande på och byggde stugor i rasande fart, något som får oss yngre generationer att se lite illa ut med vårt utdragna Oktogonbygge. Men i rättvisans namn, håller Erik med om, behövde de inte renovera lika mycket som vi gör nu.

- Fokus var på nybyggnation, säger han och tillbringar en lång stund med att försöka resonera sig fram till vilka stugor som redan fanns och vilka som kom till.

Det var inte bara husbygge och andra jobb de höll på med, naturligtvis. Även andra saker vi känner igen, som turer till Kultjärn (där de, hör och häpna, *lyckades få fisk*) och

spökhistorier. Tydligt var det inte så att Hampan alltid berättade tills Klas tog över.

– Nej, det är nog en sanning med modifikation där, förklarar han. De var ett helt gäng som brukade hålla på och Hampan slutade nästan helt med berättandet ett flertal år innan han slutade som lägerchef eftersom han ”kände sig för vuxen”. Vi som alltid har trott att Hampan och Klas har varit de enda spökberättarna – vi har blivit missledda!

Något annat som skrämde dem, minns Erik, var vid ett tillfälle när de satt och pratade i en stuga.

– Någon sa att om djävulen -, Erik avbryter sig för att säga att det här skulle inte Hampan ha gillat, står utanför dörren så går den inte att öppna.

Pratet fortsatte och en stund senare hörde de något ljud utanför.

– Alla kastade sig på dörren samtidigt för att se vad det var. Men eftersom vi var för många gick den inte att öppna. Och så var det nån som sa det där om djävulen. Vi blev riktigt uppskrämda. Det var otäckt, det var det faktiskt.

Erik var också aktiv i Uppsala Hamregårdare (vilket alla som fortfarande åker upp borde vara, kom igen nu!) och han minns att de vid tillfälle hade styrelsemöte vid Wiks slott, då de självklart också passade på att skrämra upp varandra. Det kan vi förstå, för hur skulle man kunna låta bli när man är på ett ställe där så många potentiellt spöskapande händelser ägt rum?

Uppsala Hamregårdares möten

Mötena är kl 19-21 i Eriksbergskyrkan. Medlemskortet kostar bara 5 kronor och för de pengarna får du en massa saker, t.ex bjuder vi på gratis fika/mat nästan varje möte. Ordförande är Siri Rönnmyr, 076-8170614, ronnmyr@hotmail.com

7/5 Elsa och Agnes pizza och sitcommöte

Vi bakar och äter pizzabullar samtidigt som vi tittar på avsnitt av olika tv-serier. Om ni har några tv-serier får ni gärna ta med dem. OBS: Om man vill vara med och baka pizzabullarna får man komma kl. 18.

4/6 Styrelsens picknickmöte i stadsparken

Vi och ni ordnar en härlig picknick i vårsolen, så kom och njut av god mat, fika och vackert väder i Stadsparken.

För att återgå till själva Hamre konstaterar han att ”det var okej att vara allvarsam” där, till skillnad från i vardagslivet. Han tänker speciellt på kompletorierna.

– När man är 15-16 år är det inte ofta man får reflektera på det sättet. Det var otroligt skönt.

Kanske var det delvis därför som Erik också konfirmerade sig på Hamre.

Slutligen frågar vi om han vill säga något till läsarna.

– Man kan bli autogivare, skänka en slant i månaden. Det tycker jag att alla borde bli.

När vi kommenterar att det blir Klas säkert själagläd att höra honom säga (och vi också, för det är ju verkligen viktigt) har han en uppmaning till Klas också:

– Det borde ordnas fler veteranläger. Blir det ett sånt ska jag nog se till att dra upp folk.

Och vad säger ni läsare som ”växt ifrån” vår gård? Vore inte det på tiden att ni tar er upp igen, träffar varandra och ser hur vi har förvaltat era barndomsminnen?

När vi tar adjö och är på väg ut genom dörren ger han oss en sista avskedshälsning:

– Bygg ett hus nu!

Så gick vi iväg med känslan av att i sommar kan vi ännu en gång få bidra till Hamres historia och välfärd – och vem vet? Kanske får vi bygga ett hus?

Ida Holmquist och Sara Fältling

Hur ställer du upp för Hamre? Jo, genom att komma på läger! Du som är lite äldre - bli autogivare.

Denna variant av en känd affisch ritades av Rolf Gohs

SÅ HÄR ANMÄLER DU DIG TILL LÄGER

Mejla din anmälan till hamregarden@bredband.net eller via hemsidan www.hamregarden.se. Hamregårdens postadress är Nedre Hornbergavägen 26, 794 90 Orsa. Telefon 0250-47019. Har du svårt att betala lägeravgiften – hör av dig så ordnar det sig. Hamregårdens motto är att *ingen skall behöva stanna hemma för pengarnas skull!*

LÄGERKALENDER SOMMAREN 2013

PojkExtrabygglägret	9/5 – 12/5	Riktpris 900 kr
1 Flickbygglägret	14/6 – 23/6	Riktpris 1.500 kr
2 Flickbygglägret	23/6 – 30/6	Riktpris 1.500 kr
3 Flickbygglägret	30/6 – 7/7	Riktpris 1.500 kr
1 Pojkbygglägret	28/7 – 4/8	Riktpris 1.500 kr
2 Pojkbygglägret	4/8 – 11/8	Riktpris 1.500 kr

Två läger: 2.900 kr
Tre läger: 4.300 kr